

LITERATUUR

Dit is een rubriek die in principe door Uw redakteur zal worden verzorgd. U zult hier worden geïnformeerd over nieuwe literatuur op het gebied van terrariumverzorging en de systematiek van slangen. Ook zal ik (eventueel op verzoek) proberen af en toe een literatuuroopgaaf te plaatsen voor de determinatie van de slangen uit een bepaald land of van een systematische groep.

Tips voor nieuwe literatuur en boekbesprekingen ingezonden door lezers zijn van harte welkom.

Female Reproductive Biology of the Brown Snake, *Storeria dekayi*, in Louisiana; Christopher P. Kofron. *Copeia*, 1979 (3): 463-466.

Aan de hand van 62 museum-exemplaren uit Louisiana is het voortplantingsapparaat van vrouwtjes van deze soort bestudeerd. De meeste vrouwtjes ovuleren in april. De dracht is ca. 2½ maand, waarna eind juni/begin juli de geboorte plaats vindt.

De volwassen vrouwtjes werpen elk jaar 5-24 jongen. Het aantal jongen is recht evenredig met de lengte van het vrouwtje.

Growth and food consumption in the Corn snake, *Elaphe guttata guttata* (Serpentes, Colubridae); S.M. Barnard, T.G. Hollinger & T.A. Romaine. *Copeia*, 1979 (4): 739-741.

De voor dit onderzoek gebruikte slangen hadden een geboortegewicht van gemiddeld 7,5 g en een lengte van gemiddeld 32,5 cm. Na een half jaar waren ze gemiddeld 45,1 g en 57,7 cm en na een jaar 164,3 g (140-200 g) en 89,2 cm. Na twee jaar was hun gewicht 300-650 g en hun lengte 110-130 cm.

De dag na de eerste vervelling werd voor het

eerst een muisje aangeboden, waarna wekelijks gevoerd werd.

Uit het onderzoek blijkt dat de lengte van deze slangensoort meer van de hoeveelheid voedsel dan van de leeftijd afhangt.

Production of an embryo by an *Acrochordus javanicus* isolated for seven years; William E. Magnusson. *Copeia*, 1979 (4): 744-745.

De auteur ontving in januari 1970 een vrouwtje van deze soort en hield het tot haar dood in juli 1978 apart in een terrarium.

Sectie wees uit dat het dier 10 eieren bij zich droeg, waarvan er één een geheel ontwikkeld jong van 37,5 cm lengte bevatte. Het is niet bekend of dit jong het resultaat is van parthenogenese (voortplanting zonder mannetje) of dat het vrouwtje misschien al die jaren nog levend sperma van een ♂ bij zich heeft gedragen.

Tot nu toe was het bij slangen alleen van de wormslang *Typhlops braminus* bekend dat de vrouwtjes zich parthenogenetisch kunnen voortplanten.

Notes on the Reproduction of Children's Pythons (*Liasis childreni*) Gray 1842; Tony Sheargold.

Herpetofauna (Australia), 1978, Vol. 10 (2): 2-4.

Sheargold geeft in dit artikel een beschrijving van 3 legfels en het uitbroeden hiervan met behulp van een broedmachine. Deze broedmachine bestond uit een met piepschuim beklede houten kist van 45x30x30 cm. Een gloeilamp van 40 Watt gekoppeld aan een thermostaat hield de temperatuur op 30°C.

Het eerste legfel bestond uit 9 eieren. Hiervan kwamen er 5 uit (na 57-61 dagen). Het tweede legfel werd bij het vrouwtje gelaten in de hoop dat ze de eieren zelf zou uitbroeden. Toen de 13 eieren tekenen van uitdroging begonnen te vertonen werden ze alsnog in de broedmachine

gelegd. Omdat men dacht dat het eerste legsel te snel was uitgebroed werd besloten deze keer bij 27°C te broeden. Na 78-81 dagen kwamen er 11 uit.

Het derde legsel was geen succes: geen van de 12 eieren kwam uit.

Rough-Scaled Snake, *Tropidechis carinatus*; Donald J. Beard. Herpetofauna (Australia), 1978, Vol. 10 (2): 26-28.

Van deze opistoglyfe australische slang wordt een beschrijving gegeven (o.a. voedsel, voorkomen, voortplanting). Vooral zijn giftigheid en temperament vallen op. Tot 1959, in welk jaar iemand na gebeten te zijn binnen 5 minuten stierf, geloofde niemand dat deze slang zo giftig is. Bovendien is dit dier zo onberekenbaar en agressief dat de schrijver van het artikel elke herpetoloog die met deze slang omgaat waarschuwt.

On the Birth and Breeding of Death Adders in Captivity; Peter Hudson. Herpetofauna (Australia), 1979, Vol. 11 (1): 11-13.

In dit artikel worden 4 geboortes van de doodsdadder beschreven, waarvan één uitgebreid. Opvallend was het grote aantal dode jongen bij elke geboorte. Bij één geboorte werden 10 levende jongen geboren (waarvan 2 met afwijkingen aan de ruggegraat) en 14 dode.

De auteur denkt dat dit hoge sterftecijfer te wijten is aan de hoge omgevingstemperatuur tijdens de dracht. Bij volgende zwangerschappen hoopt men met een lagere temperatuur een beter resultaat te behalen. Helaas wordt er niet vermeld bij welke temperatuur de slangen gehouden werden.